RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 237.161 van 26 januari 2017
in de zaak A. 215.251/VII-39.350.

In zake : 1. de STAD WERVIK
2. de GEMEENTE ZONNEBEKE
3. Bertin BOUDRY
4. Jan BOUCKAERT
5. Antoon DEWULF
6. Christine VANDELANNOOTE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Antoon Lust en Jacky d'Hoest
kantoor houdend te 8310 Assebroek - Brugge
Baron Ruzettelaan 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Steve Ronse en Isabelle Verhelle
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Beneluxpark 27B
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :
de NV ASPIRAVI
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Joris De Pauw
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Schaliënhoevedreef 20 T
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 9 maart 2015, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 28 december 2014 waarbij de beroepen ingesteld tegen de

beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 10 juli 2014 houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de NV Aspiravi voor het exploiteren van drie windturbines, gelegen aan de A19, ter hoogte van de Beselarestraat, te Geluwe (Wervik), gedeeltelijk gegrond worden verklaard, aan de in eerste aanleg verleende vergunning een bijzondere exploitatievoorwaarde wordt toegevoegd en de overige bepalingen van de beroepen beslissing worden bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 6 mei 2015. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partijen en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 december 2016.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bart De Becker, die loco advocaat Antoon Lust verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Deborah Smets, die loco advocaat Steve Ronse verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Joris De Pauw, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De tussenkomende partij dient op 5 maart 2014 een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van drie windturbines, gelegen aan de A19, ter hoogte van de Beselarestraat, te Geluwe (Wervik).

3.2. Op 10 juli 2014 verleent de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen de gevraagde vergunning. Zij legt twee bijzondere exploitatievoorwaarden op.

3.3. Onder meer de huidige verzoekende partijen stellen een administratief beroep in tegen deze vergunningsbeslissing.

3.4. De adviezen van het Vlaams Energieagentschap, het Agentschap voor Natuur en Bos, de afdeling Ruimte Vlaanderen, het directoraat-generaal Luchtvaart, de afdeling Milieuvergunningen en de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie (hierna: GMVC) zijn gunstig of voorwaardelijk gunstig. Het advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed is ongunstig.

Het advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed luidt:

> "ONDERZOEK
> In de aanvraag wordt de bouw van 3 gelijke turbines voorzien met een maximaal vermogen van 3 MW en een tiphoogte van maximaal 200m.
> De voorliggende stedenbouwkundige aanvraag van 3 windturbines is niet gelegen in of in de nabijheid (< 1 km) van voorlopig of definitief beschermde

monumenten, landschappen, stads- en dorpsgezichten, archeologische monumenten, archeologische zones of ankerplaatsen. In de lokalisatienota wordt een overzicht gegeven van de meest nabijgelegen panden uit de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed. De windturbines staan op meer dan 250m van vastgesteld bouwkundig erfgoed. Er worden m.a.w. geen items gesloopt in het kader van voorliggende aanvraag.

De windturbines worden gebouwd in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het gebied is een open ruimte gebied met overwegend agrarisch gebruik. De windturbines sluiten niet aan op een bedrijventerrein of een stedelijke kern.

De windturbines sluiten aan op de snelweg A19. De windturbines worden op ongeveer 60m van de rand van de langsgracht ingeplant en zijn dus gelinieerd aan de snelweg. De turbines kennen een duidelijke ritmering en staan op ongeveer gelijke afstand van elkaar en op gelijke afstand van de snelweg.

De aanwezige snelweg heeft echter geen grote ruimtelijke en visuele impact. De snelweg ligt tussen Geluwe en Geluveld in een dal (25mTAW) op maaiveldniveau. Ten noorden en ten zuiden van de snelweg klimt het reliëf op tot 40 mTAW. Vanaf de top t.h.v. Terhand (hoogte 42,5m) en langs de Kampstraat zijn er ruime ongerepte vista's. Hierbij verdwijnt de snelweg in het ruime en onverstoorde vergezicht. (…) Er is enkel een beperkt impact van de hoogspanningsleiding. Dit is echter een kleine luchtleiding van 150kV.

[…]

Het ontbreken van verlichting, de aanwezige kleine landschapselementen en het reliëf leiden tot een goede integratie van de snelweg in het landschap. De bruggen zijn lokaal wel duidelijk aanwezig in het landschap. De aanwezigheid wordt geaccentueerd onder de vorm van groene oases die gevormd worden door de dichte beplanting op de taluds.

Het project ligt niet in de meest waardevolle landschappen van Vlaanderen maar het sluit echter ook niet aan op een bedrijventerreinen en/of stedelijke gebieden.

Het landschap is er nagenoeg niet verstoord door harde functies of structuren. Door het uitgesproken reliëf zijn er ruime en onverstoorde vergezichten.

De bouw van windturbines zal leiden tot een ernstige verstoring van dit landschap.

De turbines zijn enkel gelinieerd aan op de snelweg. De snelweg is echter niet dominant aanwezig in het landschap en heeft m.a.w. geen grote ruimtelijke en visuele impact. Hij is niet ruimtelijk structurerend in het landschap. Een uitzondering hierop vormen de bruggen over de snelweg. Deze vormen echter groene kernen in het golvende landschap.

Er zijn m.a.w. geen ruimtelijke structurerende elementen met een visuele impact waaraan de bouw van windturbines kan gekoppeld worden. Omwille de goede integratie van de snelwegweg in het waardevolle landschap, vormt de weg voor het agentschap Onroerend Erfgoed geen aanknopingspunt en is de bouw van windturbine's niet gewenst".

De GMVC adviseert als volgt:

"Overwegende dat de inrichting is gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied;

Overwegende dat agrarische gebieden bestemd zijn voor de landbouw in ruime zin; dat behoudens bijzondere bepalingen agrarische gebieden alleen de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar landbouwbedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven mogen bevatten.

Overwegende dat landschappelijk waardevolle gebieden, gebieden zijn waarvoor bepaalde beperkingen gelden met als doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen; dat in deze gebieden alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen;

Overwegende dat de exploitatie geen (para-) agrarische activiteit betreft en bijgevolg niet bestemmingsconform is; dat echter in de Vlaamse Codex voor Ruimtelijke Ordening (VCRO) een afwijkingsmogelijkheid voorzien is; dat volgens artikel 4.4.9, § 1, van de VCRO er afgeweken kan worden van de bestemmingsvoorschriften, indien het aangevraagde kan worden vergund op grond van de voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen, vermeld in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, zoals de tekst ervan is vastgesteld bij het besluit van 11 april 2008; dat de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen (11 april 2008) vermeldt als typevoorschrift voor de categorie landbouw onder andere: voor zover ze door hun beperkte impact de realisatie van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen, zijn de volgende werken, handelingen en wijzigingen eveneens toegelaten: het aanbrengen van windturbines en windturbineparken, alsook andere installaties voor de productie van (hernieuwbare) energie of energierecuperatie;

Overwegende dat het ruimtelijk principe van gedeconcentreerde bundeling uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen algemeen voor de inplanting van de turbines verfijnd wordt in het principe van plaatsdeling; dat door windturbines zoveel mogelijk te bundelen het behoud van de nog resterende open ruimte in het sterk verstedelijkte Vlaanderen gegarandeerd wordt; dat de absolute voorkeur uitgaat naar het realiseren van windenergieopwekking door middel van clustering van windturbines, zoals in casu;

Overwegende dat de basis voor een verantwoorde inplantingswijze met betrekking tot windturbineprojecten vervat zit in het bundelings- en optimalisatieprincipe; dat in de eerste plaats er gestreefd moet worden naar een ruimtelijke concentratie van windturbines in de als prioritaire zoekgebieden omschreven industriegebieden, zijnde grootschalige bedrijventerreinen en

economische poorten zoals bijvoorbeeld (zee)havengebieden;

Overwegende dat de quasi rechtlijnig verlopende A19 bestaat uit 2 maal 2 rijstroken met aan beide zijden een pechstrook en in het midden een brede middenberm; dat een dergelijke brede lijninfrastructuur steeds een markante indruk in het landschap nalaat;

Overwegende dat de 3 turbines, in lijnopstelling gepositioneerd, maximaal mogelijk met de snelweg gebundeld zijn; dat de rotordiameter maximum 92,5 m bedraagt; dat rekening houdend met een minimumafstand van 10 m ten opzichte van de autosnelweg, de windturbines niet veel dichter gebouwd kunnen worden; dat door de directe aansluiting op de A19, de ruimte rondom maximaal gevrijwaard wordt;

Overwegende dat het door de A19 doorsneden landschap gekenmerkt wordt door akkers en weiden met hoogstammige bomenrijen en kleine bosjes; dat het landschap er licht heuvelachtig is; dat ter hoogte van de projectlocatie het tracé van een hoogspanningsleiding (op ongeveer 150 m) loopt; dat aan het op- en afrittencomplex Beselare een aantal grote bedrijven voorkomen zoals Pidy;

Overwegende dat het landschap niet gekenmerkt wordt door wijdse zichten; dat de impact er beperkter is dan in een open polderlandschap; dat er geen ankerplaatsen of relictzones, noch beschermde landschappen gelegen zijn;

Overwegende dat ter hoogte van de projectlocatie de A19 de grens van het landschappelijk waardevol gebied is; dat ten zuiden van de A19 agrarisch gebied zonder overdruk ‘landschappelijk waardevol’ ligt; dat vanuit ruimtelijk oogpunt de impact van voorliggende aanvraag niet veel verschillend is als de windturbines een 100-tal meter ten zuiden zouden worden geplaatst aan de andere zijde van de A19 in agrarisch gebied dat niet als landschappelijk waardevol is aangeduid, gezien de turbines een hoogte van 150 meter hebben;

Overwegende dat ook de vormgeving van de cluster windturbines een belangrijke rol in de mate van impact speelt; dat de aanvraag een sterk geometrische opstelling heeft:

- de onderlinge gelijke afstand van ongeveer 253 m;
- de eenduidige afstand tot de A19 van ongeveer 60 m;
- het identieke grondpeil voor de drie windturbines;
- de turbines zijn van een traag draaiend type; een laag toerental wordt als statiger en minder storend ervaren dan een hoog toerental;

dat dergelijke eigenschappen resulteren in een ruimtelijk kwalitatief project;

Overwegende dat de visuele hinder en perceptie een subjectief gegeven is; dat attractieve landschappen (open landschappen zonder verstoring) worden minder attractief door de aanwezigheid van windturbines en wat minder attractieve landschappen (reeds verstoring aanwezig door infrastructuren) juist attractiever worden door de inplanting van de windturbines; dat huidig landschap een zekere vorm van attractiviteit heeft, doch kan het niet beschouwd worden als een onverstoord gebied (ligging van de A19, hoogspanningsleiding, aantal grote bedrijven zoals Pidy);

Overwegende dat de gekozen inplantingsplaats, vlak op de rand van A19, bijgevolg de kenmerken van het landschappelijk waardevol gebied niet schaadt; dat de goede ruimtelijke ordening niet geschaad wordt;

Overwegende dat het project bouwvergund is; dat de aanvraag in

overeenstemming is met het afwijkingsartikel;

Overwegende dat de aangevraagde inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening;

10. CONCLUSIE (...): voorwaardelijk gunstig

Overwegende dat de hinder en de effecten op mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door de aangevraagde inrichting, mits naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat de beroepen van de stad Wervik, gemeente Zonnebeke en omwonenden deels gegrond te verklaren en het bestreden besluit te wijzigen".

3.5. Op 28 december 2014 verklaart de verwerende partij de beroepen gedeeltelijk gegrond. Aan de beroepen beslissing wordt een bijzondere exploitatievoorwaarde inzake geluid toegevoegd. De overige bepalingen van de beslissing worden bevestigd, en de verwerende partij verleent de gevraagde vergunning.

Dit is het bestreden besluit.

De landschappelijke beoordeling luidt:

"Gelet op de ligging van de windturbines in landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens het gewestplan 'Ieper-Poperinge', vastgesteld bij het koninklijk besluit van 14 augustus 1979;

[...]

Overwegende dat onderhavig project een aanvraag betreft voor 3 windturbines gelegen ten noorden van de A19, autosnelweg tussen Kortrijk en leper; dat het gaat om windturbines met een masthoogte van maximaal 113 m, een rotordiameter van maximaal 92,5 m, een tiphoogte van maximaal 150 m en een maximaal individueel vermogen van 3 MW;

Overwegende dat de onderlinge afstand ongeveer 253 m bedraagt tussen de turbines; dat de afstand tot de autosnelweg 68 m bedraagt voor elke turbine;

Overwegende dat in het projectgebied ten zuiden van WT3 een oost-west georiënteerde hoogspanningslijn loopt die de A19 kruist; dat de afstand van WT3 tot de hoogspanningslijn ongeveer 150 m bedraagt;

[...]

Overwegende dat de inrichting is gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied;

Overwegende dat agrarische gebieden bestemd zijn voor de landbouw in ruime zin; dat behoudens bijzondere bepalingen agrarische gebieden alleen de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten,

benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven mogen bevatten;

Overwegende dat landschappelijk waard(e)volle gebieden gebieden zijn waarvoor bepaalde beperkingen gelden met als doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen; dat in deze gebieden alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen;

[...]

Overwegende dat het ruimtelijk principe van gedeconcentreerde bundeling uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen algemeen voor de inplanting van de turbines verfijnd wordt in het principe van plaatsdeling; dat door de windturbines zoveel mogelijk te bundelen het behoud van de nog resterende open ruimte in het sterk verstedelijkte Vlaanderen gegarandeerd wordt; dat de absolute voorkeur uitgaat naar het realiseren van windenergieopwekking door middel van clustering van windturbines, zoals in casu;

Overwegende dat de basis voor een verantwoorde inplantingswijze met betrekking tot windturbineprojecten vervat zit in het bundelings- en optimalisatieprincipe; dat in de eerste plaats er gestreefd moet worden naar een ruimtelijke concentratie van windturbines in de als prioritaire zoekgebieden omschreven industriegebieden, zijnde grootschalige bedrijventerreinen en economische poorten zoals bijvoorbeeld (zee)havengebieden;

Overwegende dat de quasi rechtlijnig verlopende A19 bestaat uit 2 maal 2 rijstroken met aan beide zijden een pechstrook en in het midden een brede middenberm; dat een dergelijke brede lijninfrastructuur steeds een markante indruk in het landschap nalaat;

Overwegende dat de 3 turbines, in lijnopstelling gepositioneerd, maximaal met de snelweg gebundeld zijn; dat de rotordiameter maximum 92,5 m bedraagt; dat rekening houdend met een minimumafstand van 10 m ten opzichte van de autosnelweg, de windturbines niet veel dichter gebouwd kunnen worden; dat door de directe aansluiting op de A19, de ruimte rondom maximaal gevrijwaard wordt;

Overwegende dat het door de A19 doorsneden landschap gekenmerkt wordt door akkers en weiden met hoogstammige bomenrijen en kleine bosjes; dat het landschap er licht heuvelachtig is; dat ter hoogte van de projectlocatie het tracé van een hoogspanningsleiding (op ongeveer 150 m) loopt; dat aan het op- en afrittencomplex Beselare een aantal grote bedrijven voorkomen;

Overwegende dat het landschap niet gekenmerkt wordt door wijdse zichten; dat de impact er beperkter is dan in een open polderlandschap; dat er geen ankerplaatsen of relictzones, noch beschermde landschappen gelegen zijn;

Overwegende dat ter hoogte van de projectlocatie de A19 de grens van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied is; dat ten zuiden van de A19 agrarisch gebied zonder de overdruk ‘landschappelijk waardevol’ ligt; dat vanuit ruimtelijk oogpunt de impact van voorliggende aanvraag niet veel verschillend is als de windturbines een 100-tal meter ten zuiden zouden worden geplaatst aan de andere zijde van de A19 in agrarisch gebied dat niet als landschappelijk waardevol is aangeduid, gezien de turbines zelf een hoogte van

150 m hebben;

Overwegende dat ook de vormgeving van de cluster windturbines een belangrijke rol in de mate van impact speelt; dat de aanvraag een sterk geometrische opstelling heeft:

- de onderlinge gelijke afstand van ongeveer 253 m;
- de eenduidige afstand tot de A19 van ongeveer 60 m;
- het identieke grondpeil voor de drie windturbines;
- de turbines zijn van een traag draaiend type; een laag toerental wordt als statiger en minder storend ervaren dan een hoog toerental;

dat dergelijke eigenschappen resulteren in een ruimtelijk kwalitatief project;

Overwegende dat visuele hinder en perceptie een subjectief gegeven is; dat attractieve landschappen (open landschappen zonder verstoring) minder attractief worden door de aanwezigheid van windturbines en wat minder attractieve landschappen (reeds verstoring aanwezig door infrastructuren) juist attractiever worden door de inplanting van de windturbines; dat huidig landschap een zekere vorm van attractiviteit heeft, doch niet kan beschouwd worden als een onverstoord gebied (ligging van de A19, hoogspanningsleiding, aantal grote bedrijven);

Overwegende dat de gekozen inplantingsplaats, vlak op de rand van A19, bijgevolg de kenmerken van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied niet schaadt; dat de goede ruimtelijke ordening niet geschaad wordt;

Overwegende dat het project bouwvergund is; dat de aanvraag in overeenstemming is met het afwijkingsartikel;

Overwegende dat de aangevraagde inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening".

IV. Ontvankelijkheid

Belang

Standpunt van de partijen

4. De tussenkomende partij betwist het belang van de verzoekende partijen.

Aangaande de eerste en tweede verzoekende partijen werpt zij op dat deze niet aannemelijk maken dat de exploitatie van de windturbines het milieubeleid van de gemeentes doorkruist, en dat de beweerde visuele pollutie niet rechtstreeks voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de thans bestreden milieuvergunning. Zij betwist bovendien dat de windturbines de

schoonheidswaarde van het open landschappelijk waardevol agrarisch gebied zouden schenden en merkt op dat uit een studie blijkt dat de veiligheidsrisico's aanvaardbaar zijn.

De derde tot en met zesde verzoekende partijen bewijzen volgens de tussenkomende partij niet dat zij eigenaar of bewoner zijn van een in de nabijheid gelegen woning, en de beweerde verminderde verhuurbaarheid van de woning van de zesde verzoekende partij wordt volgens haar evenmin gestaafd. Ook zij zouden zich niet kunnen beroepen op visuele hinder.

Nog volgens de tussenkomende partij wordt, met toepassing van artikel 5.20.6.2.1 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, gegarandeerd dat de slagschaduwnorm van acht uur per jaar en 30 minuten per dag ter hoogte van de woningen van de vierde en vijfde verzoekende partijen nooit zal worden overschreden.

5. In hun laatste memorie stellen de verzoekende partijen, nadat in het auditoraatsverslag werd vastgesteld dat zij, gelet op de afstand van hun woonplaats, niet over het vereiste belang beschikken, dat de afstand van 870 meter van de woning van de derde verzoekende partij een materiële vergissing vormt, en eigenlijk "410 à 430 meter" bedraagt, "en dan nog niet eens in vogelvlucht".

Beoordeling

6.1. Een gemeente heeft belang bij een annulatieberoep gericht tegen een milieuvergunning voor een inrichting op haar grondgebied, waarover zij een ongunstig advies heeft gegeven en waartegen zij administratief beroep heeft ingesteld. Een gemeente heeft eveneens belang bij een annulatieberoep tegen een milieuvergunning wanneer de hinderlijke inrichting ligt op de grens van het grondgebied van een aangrenzende gemeente, wanneer zij aannemelijk maakt dat haar beleid inzake milieu en ruimtelijke ordening erdoor wordt doorkruist. Dit is te

dezen het geval voor de tweede verzoekende partij, die ijvert voor het behoud van het landschap waarbinnen de bestreden windturbines zijn gepland.

De vraag of de windturbines al dan niet de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied dreigen te schenden, raakt de grond van de zaak en is niet dienstig bij de beoordeling van het belang dat de eerste en tweede verzoekende partijen doen gelden.

6.2. Om hun belang bij de nietigverklaring van de milieuvergunning aan te tonen, moeten de verzoekende partijen minstens aannemelijk maken dat zij hinder of nadeel kunnen ondervinden door de exploitatie van de inrichting. Anderzijds moet wie meent dat deze personen niet het vereiste persoonlijk belang hebben, aantonen dat zij geen of hoogstens slechts een verwaarloosbare hinder kunnen ondervinden door de exploitatie.

De afstand tussen de woon- of verblijfplaats van de omwonenden en de plaats waar de hinder zijn oorsprong vindt, geldt daarbij als een belangrijk objectief criterium. De weging van het objectief gegeven van de afstand tussen de vergunde inrichting en de woonomgeving van de verzoekende partijen hangt af van de concrete gegevens van de zaak, inzonderheid van de aard en de kenmerken van de vergunde inrichting.

De derde tot en met zesde verzoekende partijen bewijzen aan de hand van de bij hun memorie van wederantwoord gevoegde stukken hun respectieve hoedanigheid van bewoner of eigenaar.

De verwerende noch de tussenkomende partij betwisten de afstanden van respectievelijk 870, 300, 500 en 350 meter van de woningen tot de bestreden windturbines.

De bewering van de derde verzoekende partij als zou de in het verzoekschrift opgegeven afstand van 870 meter tot windmolen WT-1 een materiële vergissing zijn wordt niet gestaafd. De derde verzoekende partij toont bijgevolg niet aan dat zij op de in het verzoekschrift opgegeven afstand nog enige concrete hinder zou ondervinden van de gewraakte exploitatie. Zij beschikt niet over het rechtens vereiste belang.

De afstanden die worden aangegeven door de vierde, vijfde en zesde verzoekende partijen kunnen daarentegen wel hun belang staven.

Aangezien de bestreden milieuvergunning een inrichting van klasse I betreft, dit is het type van inrichting dat door de decreetgever als meest hinderlijk wordt beschouwd, moet worden aangenomen dat de exploitatie van de vergunde inrichting merkbare gevolgen kan hebben in de woonomgeving van de vierde tot de zesde verzoekende partijen. Dat de zesde verzoekster het in het geding zijnde onroerend goed niet zelf bewoont, belet niet dat de nabijheid van een inrichting die milieuhinder veroorzaakt een negatieve impact heeft op de waarde van haar eigendom.

De eerste en de tweede, en de vierde tot de zesde verzoekende partijen beschikken wel degelijk over het rechtens vereiste belang.

De exceptie is enkel gegrond ten aanzien van de derde verzoekende partij. Zij wordt voor het overige verworpen.

V. Onderzoek van het tweede middel

Standpunten van de partijen

7. De verzoekende partijen voeren in het tweede middel de schending aan van artikel 21, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de

milieuvergunning, de artikelen 2.1.2, § 7, en 7.4.4, § 1, eerste zinsdeel, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) van 15 mei 2009, de artikelen 11.4.1 en 15.4.6 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna: inrichtingsbesluit), het gewestplan Ieper-Poperinge, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

In een eerste middelonderdeel achten de verzoekende partijen het kennelijk onredelijk en in strijd met de gewestplanbestemming dat in het bestreden besluit wordt geoordeeld dat de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar zou worden gebracht. Zij menen dat de drie windturbines met een tiphoogte van 150 meter, gelet op hun omvang, het uitzonderlijk gaaf landschappelijk waardevol agrarisch gebied zullen domineren en visueel vervuilen, terwijl zich daar op dit ogenblik nog geen verticale constructies bevinden. Zij verwijzen dienaangaande naar het negatief advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed.

In een tweede middelonderdeel betogen zij dat er geen afdoende motieven zijn om de inplanting van de windturbines in dit landschappelijk waardevol gebied te verantwoorden. Zo wordt in het bestreden besluit weliswaar gerefereerd aan het principe van de gedeconcentreerde bundeling, maar het beleidsdocument waarin dit beginsel is vervat kan volgens de verzoekende partijen geen beoordelingsgrond vormen voor ruimtelijke vergunningen. Daarenboven merken zij op dat dit principe op het gehele Vlaamse Gewest en dus op alle bestemmingsgebieden slaat, zodat dit met een concrete, daadwerkelijke toetsing van de impact van de aanvraag op de schoonheidswaarde van dit concrete landschap, niets te maken heeft. De verzoekende partijen achten eveneens die overwegingen uit het bestreden besluit onwettig die negaties inhouden van de schoonheidswaarde van het landschap. Het is immers niet omdat een landschap reeds is aangetast, dat dit nog verder zou mogen worden aangetast. Bovendien zijn de plannen van aanleg ook op de toekomst gericht en staat het niet aan de verwerende partij om zich in de plaats van de plannende overheid te stellen en te

beslissen of het landschap al dan niet beschermenswaardig is. Nog volgens de verzoekende partijen doet ook het al dan niet aanduiden van (delen van) het gebied als ankerplaats of relictzone geen enkele afbreuk aan het feit dat het gehele landschap door de gewestplanopstellers op bindende wijze als te behouden en te ontwikkelen is bestempeld. De verwijzing naar de snelweg A19 noemen zij irrelevant, aangezien deze niet in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied is gelegen. Waar in het bestreden besluit wordt overwogen dat de aanvraag nauwelijks zou verschillen wanneer men de windturbines aan de overzijde van de snelweg zou plaatsen, gaat het, zo vervolgen de verzoekende partijen, niet op om aan een planologische onverenigbaarheid voorbij te gaan door te overwegen dat de aanvraag "niet veel verschillend" is van een inplanting in een ander, aanpalend bestemmingsgebied. En waar in het bestreden besluit wordt opgemerkt dat de windturbines "vlak op de rand" van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied worden ingeplant, is zulks volgens de verzoekende partijen evenmin een deugdelijk motief, nu ook deze rand in esthetisch opzicht evenveel gevrijwaard dient te worden. De verzoekende partijen wijzen er ten slotte nog op dat het bestreden besluit lijnrecht ingaat tegen het zeer onderbouwd advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed, zodat te dezen een verstrengde motiveringsplicht geldt.

8. De verwerende partij repliceert dat meerdere motieven worden opgegeven die kaderen binnen de stedenbouwkundige toets van het voorgenomen project. Inzonderheid wordt volgens haar het voorgenomen project getoetst aan het bundelingsprincipe zoals voorzien in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, wordt gesteld dat het omgevend landschap niet wordt gekenmerkt door bepaalde zichten en dat er geen waardevol onroerend erfgoed in de nabijheid van het projectgebied gelegen is, wordt er uitvoerig gewezen op de vormgeving van het windturbinepark en wordt, mede op grond van de voorgaande overwegingen, gesteld dat het projectgebied niet kan worden beschouwd als een onverstoord gebied, zodat de inplanting van de windturbines het landschappelijk waardevol agrarisch gebied niet schendt.

De verwijzing naar het bundelingsprincipe acht de verwerende partij wel degelijk relevant, nu niets eraan in de weg staat dat de beleidsdoelstellingen van een ruimtelijk structuurplan door middel van het vergunningenbeleid worden nagestreefd. De verwerende partij wijst er voorts op dat door het bundelen van het voorgenomen project met andere eveneens grootschalige projecten de belasting van de omgeving tot een minimum wordt beperkt. Door met name het voorgenomen project te koppelen aan de aanwezigheid van de autosnelweg, de hoge hoogspanningsmasten en de aanwezige, grootschalige bedrijven, wordt geen verdere aantasting van de open ruimte toegestaan. Waar vervolgens in het bestreden besluit wordt verwezen naar de A19, geeft de verwerende partij te kennen dat de gehele omgeving in acht wordt genomen, met inbegrip van de grootschalige lijninfrastructuur die onmiddellijk aansluit op het projectgebied. De stelling als zou de impact van de aanvraag niet veel verschillend zijn als de windturbines een honderdtal meter meer ten zuiden zouden worden geplaatst, moet volgens haar overigens ook in die optiek worden gezien.

Waar aldus de bestaande omgeving reeds is aangetast door een aantal belangrijke projecten, meent de verwerende partij dat er, aan de rand van de A19, plaats is om te voorzien in de betreffende windturbines. In het bestreden besluit worden aanvullend hierbij de fysieke kenmerken van de windturbines bij de beoordeling betrokken, en wordt terecht besloten dat de schoonheidswaarde van het landschap niet verder wordt aangetast. Een dergelijke conclusie is volgens de verwerende partij geenszins foutief of kennelijk onredelijk.

Het andersluidend advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed doet daaraan, steeds volgens de verwerende partij, geen afbreuk, nu daarin geen rekening wordt gehouden met de aanwezige hoogspanningsmasten, noch met de naastliggende en grootschalige bedrijven, terwijl net deze elementen ertoe leiden dat het voorgenomen project zich in die betreffende omgeving laat inpassen.

9. De tussenkomende partij wijst erop dat, hoewel windturbines principieel niet verenigbaar zijn met de gewestplanbestemming, er, overeenkomstig artikel 4.4.9 VCRO, bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning in een gebied dat sorteert onder de voorschriften van een gewestplan, kan worden afgeweken van de bestemmingsvoorschriften, indien het aangevraagde kan worden vergund op grond van de voor de vergelijkbare categorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen vermeld in het besluit van de Vlaamse regering van 11 april 2008 tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen (hierna: typevoorschriftenbesluit). Voor de toepassing van deze bepaling geldt dat een bestemmingsvoorschrift van het gewestplan "alleszins" vergelijkbaar is met een categorie van gebiedsaanduiding indien deze concordantie vermeld wordt in de tabel van artikel 7.4.13, eerste lid, VCRO. Aangezien het bestemmingsvoorschrift agrarisch gebied volgens de concordantietabel overeenkomt met de categorie "landbouw", kunnen de toepasselijke typevoorschriften worden toegepast in agrarisch gebied, alsmede in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, nu zulks slechts een overdruk betreft van het onderliggend agrarisch gebied. De tussenkomende partij verwijst in dit verband naar het arrest van de Raad van State nr. 225.044 van 10 oktober 2013.

Waar te dezen de drie gevraagde windturbines kunnen worden vergund op grond van artikel 4.4.9 VCRO, nu zij door hun beperkte impact de realisatie van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen en de mogelijke effecten in een lokalisatienota worden beschreven en geëvalueerd, is er volgens de tussenkomende partij geen sprake van een schending van artikel 11.4.1 van het inrichtingsbesluit, het gewestplan Ieper-Poperinge en artikel 7.4.4, § 1, eerste zinsdeel, VCRO.

Voorts blijkt volgens de tussenkomende partij uit de formele motivering van het bestreden besluit dat de verwerende partij ruime aandacht heeft besteed aan de esthetische impact van het project op de schoonheidswaarde van het landschap. Daarbij heeft zij volgens haar niet kennelijk onredelijk geoordeeld dat

de inplanting van de drie windturbines in een cluster gebundeld met de autosnelweg A19, aan de rand van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, de schoonheidswaarde van het landschap niet in het gedrang brengt. De tussenkomende partij merkt op dat het hierbij niet aan de Raad van State toekomt zijn beoordeling van de bestaanbaarheid van het project met de schoonheidswaarde van het betrokken gebied in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid, en daarbij doelt zij in eerste instantie op de overheid die bevoegd is voor de afgifte van de stedenbouwkundige vergunning. Waar de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar bij besluit van 16 juli 2014 de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend, meent de tussenkomende partij dat het de milieuvergunningverlenende overheid niet ten kwade kan worden geduid dat zij zich hierdoor heeft laten leiden, temeer daar ook Ruimte Vlaanderen een gunstig advies heeft verleend. De tussenkomende partij stelt dat de verzoekende partijen niet aantonen dat deze zienswijze van de verwerende partij, die geruggesteund wordt door de stedenbouwkundige vergunning en het gunstig advies van Ruimte Vlaanderen, onjuist of kennelijk onredelijk is.

Anders dan de verzoekende partijen stellen, is er volgens de tussenkomende partij geen sprake van het louter relativeren van de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het bestreden besluit bevat volgens haar integendeel een concrete beschrijving van de kenmerken van het gebied, en een omstandige motivering waarom de aanvraag de landschappelijke kwaliteiten van het landschap niet schaadt, waarbij bijzondere aandacht wordt geschonken aan het feit dat de turbines in een cluster en perfect gebundeld met de A19 worden ingeplant aan de rand van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Zij verwijst in dit verband nog naar de arresten van de Raad voor Vergunningsbetwistingen nr. A/2013/0384 van 9 juli 2013 en A/2014/0691 van 7 oktober 2014. De bestreden beslissing haalt volgens haar ter ondersteuning van de schoonheidswaardetoets dezelfde argumenten aan als degene die in het tweede arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen werden beschouwd als een afdoende antwoord op de bezwaren in die zaak.

10. In haar laatste memorie voegt de verwerende partij toe dat zij, door erop te wijzen dat "minder attractieve landschappen (...) juist attractiever worden door de inplanting van de windturbines", wel degelijk bijkomend het esthetisch criterium heeft getoetst door te motiveren dat de schoonheidswaarde van het gebied beter zal worden door de inplanting van de turbines.

In zijn negatief advies heeft het Agentschap Onroerend Erfgoed volgens de verwerende partij met "een kleine luchtleiding" gedoeld op "de verbindingspalen met draad (...) die veelvuldig in agrarisch gebied voorkomen (...) om de electriciteitstoevoer naar de individuele woningen te voorzien," en heeft het, door daarbij een vergelijking te maken met een hoogspanningsmast, zelf een verkeerde realiteitstoets gemaakt. Door zelf naar de hoogspanningsmasten en de nabije bedrijven te verwijzen, zou de verwerende partij het negatief advies wel degelijk weerlegd hebben.

Voorts merkt zij op dat ter verantwoording van het esthetisch criterium wordt verwezen naar de "inplanting van het project op de rand van A19", en dat niet wordt gemotiveerd dat de inplanting op de rand van het maatschappelijk waardevol gebied wordt gevraagd. Elke bijkomende motivering, en dus ook deze die steunt op de gelijkenis met de inplanting van windturbines een 100-tal meter ten zuiden aan de andere zijde van de A19, in agrarisch gebied dat niet als landschappelijk waardevol is aangeduid, geeft volgens de verwerende partij extra kracht aan de bestreden beslissing.

11. De tussenkomende partij betoogt in haar laatste memorie nog dat de verwerende partij zich onder meer heeft gebaseerd op de lokalisatienota waarin de tussenkomende partij "uitdrukkelijk de effecten van de aanvraag op het landschap en onroerend erfgoed onderzocht en geëvalueerd (heeft)". Zij stelt dat het de Raad van State niet toekomt om zijn beoordeling van de bestaanbaarheid van het project met de schoonheidswaarde in de plaats te stellen van die van de bevoegde bestuurlijke overheid.

Voorts heeft de verwerende partij volgens de tussenkomende partij niet louter verwezen naar de adviezen of de eerder verleende stedenbouwkundige vergunning, maar heeft zij in het algemeen een omstandige stedenbouwkundige toets opgenomen. Bovendien heeft het verschil in finaliteit van de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning een impact op de graad van beoordeling en motivering van bepaalde aspecten. Het kan de verwerende partij niet ten kwade worden geduid dat zij zich heeft laten leiden door de appreciatie van de overheid die bevoegd is voor de afgifte van de stedenbouwkundige vergunning.

De tussenkomende partij acht de verwijzing naar het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen nr. A/2013-0384 van 9 juli 2013 wel degelijk relevant, ook al betreft het geen beoordeling van windturbines. Zij merkt in verband met het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen nr. A/2014/0691 van 7 oktober 2014 op dat het daar ging om een verplicht advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed, aangevraagd door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar.

Aangaande het advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed beklemtoont de tussenkomende partij het niet-bindend en niet-verplicht karakter en het feit dat het deel uitmaakt van het hoofdadvies van Ruimte Vlaanderen, dat onvoorwaardelijk gunstig was. Voorts bekritiseert zij de inhoud van het advies. Zo uit het advies zou kunnen worden geconcludeerd dat windturbineprojecten die gelegen zijn in de meest waardevolle landschappen van Vlaanderen die niet verstoord zijn door harde functies of structuren en die eveneens ruime en onverstoorde vergezichten kennen, de schoonheidswaarde van dit landschap wel aantasten, zijn deze materiële motieven van het Agentschap Onroerend Erfgoed in voorliggend dossier volgens haar niet cumulatief aanwezig - waardevol en ongestoord ontbreken - zodat er geen voldoende elementen in het advies zouden zijn die bij elkaar kunnen worden opgeteld om te besluiten dat het windturbineproject op die locatie tot een ernstige verstoring van het landschap zou leiden. Ten slotte wijst de tussenkomende partij erop dat de snelweg volgens het

Agentschap Onroerend Erfgoed in het landschap zou zijn geïntegreerd, maar dat de verwerende partij hier niet in meegaat, en deze structuur omschrijft als duidelijk in het landschap aanwezig, waar volgens de omzendbrief RO/2104/02 kan bij worden aangesloten. Deze omzendbrief stuurt volgens haar aan om aan te sluiten bij infrastructuur die reeds een impact op het landschap heeft.

Beoordeling

12. De bestreden windturbines zijn gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. In dit gebied gelden de bestemmingsvoorschriften die zijn neergelegd in de artikelen 11.4.1 en 15.4.6.1 van het inrichtingsbesluit.

Artikel 11.4.1 van het inrichtingsbesluit luidt als volgt:

> "De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. (...)".

Artikel 15.4.6.1 van het inrichtingsbesluit luidt als volgt:

> "De landschappelijk waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen".

Hoewel de Raad van State, bij de toetsing van de materiële stedenbouwkundige motieven, niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid, is hij in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht wel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot

haar besluit is kunnen komen.

In beginsel is het, met toepassing van artikel 4.4.9 VCRO, niet uitgesloten om windturbines te vergunnen in landschappelijk waardevolle agrarische gebieden. Bij de beoordeling of de inrichting aldaar stedenbouwkundig vergunbaar is, moet de vergunningverlenende overheid steeds een toets op de schoonheidswaarde van het gebied uitvoeren. Dat de drie windturbines tegemoet komen aan het principe van de gedeconcentreerde bundeling, hetgeen resulteert in een "ruimtelijk kwalitatief project", laat, zoals de verzoekende partijen terecht stellen, een daadwerkelijke toetsing van de impact van de aanvraag op de schoonheidswaarde van het concrete landschap onverlet.

De motieven van het bestreden besluit tonen aan dat de schoonheidswaarde van het landschap reeds is aangetast. Dit betekent echter geen vrijgeleide om het landschappelijk waardevol karakter nog verder aan te tasten, aangezien een gewestplanbestemming evenzeer op de toekomst is gericht, temeer wanneer die specifieke bestemming er niet alleen toe strekt de concrete waarden van het gebied te vrijwaren maar ook te ontwikkelen.

De motieven klemmen overigens des te meer, nu het Agentschap Onroerend Erfgoed er in een negatief advies op heeft gewezen dat, zo "het project (...) niet (ligt) in de meest waardevolle landschappen van Vlaanderen", het "echter ook niet aan(sluit) op (...) bedrijventerreinen en/of stedelijke gebieden". In dit negatief advies luidt het verder dat "het landschap (...) nagenoeg niet verstoord (is) door harde functies of structuren", dat er "door het uitgesproken reliëf (...) ruime en onverstoorde vergezichten (zijn)", en dat "de bouw van windturbines zal leiden tot een ernstige verstoring van dit landschap", nu deze "enkel gelinieerd (zijn) aan (...) de snelweg", terwijl deze "niet dominant aanwezig (is) in het landschap en (...) m.a.w. geen grote ruimtelijke en visuele impact (heeft)" en met name "niet ruimtelijke structurerend (is) in het landschap", zodat er "geen ruimtelijke structurerende elementen met een visuele impact (zijn) waaraan de bouw van windturbines kan gekoppeld worden".

Wanneer de overheid afwijkt van doorheen de administratieve procedure uitgebrachte adviezen, geldt er in principe een verstrengde motiveringsplicht. Zo het in beginsel weliswaar niet noodzakelijk is dat in het bestreden besluit de negatieve adviezen worden "weerlegd" in die zin dat het volstaat dat uit de opgegeven redenen kan worden afgeleid waarom de adviezen in andersluidende zin niet worden gevolgd, mag de motivering niet beperkt blijven tot een louter tegenspreken van het advies, maar moet uit het bestreden besluit duidelijk blijken waarom de beslissende overheid meent de in het advies geformuleerde argumenten niet te kunnen volgen. Om te voldoen aan de uitdrukkelijkemotiveringsplicht, dient het bestreden besluit minstens genoegzaam te laten verstaan om welke reden het advies niet werd gevolgd en er, integendeel, juist in de tegenovergestelde zin werd beslist.

Te dezen wordt in het bestreden besluit louter een beschrijving gegeven van de snelweg die "bestaat uit 2 maal 2 rijstroken met aan beide zijden een pechstrook en in het midden een brede middenberm" om vervolgens op algemene wijze te besluiten "dat een dergelijke brede lijninfrastructuur steeds een markante indruk in het landschap nalaat". Dit vormt geen afdoende motivering ter weerlegging van het aangehaalde advies waarin zeer concreet wordt gesteld dat "de snelweg (...) tussen Geluwe en Geluveld in een dal (25mTAW) (ligt) op maaiveldniveau", dat "ten noorden en ten zuiden van de snelweg (...) het reliëf op(klimt) tot 40 mTAW", dat "vanaf de top t.h.v. Terhand (hoogte 42,5m) en langs de Kampstraat (...) er ruime ongerepte vista's (zijn)", dat "de snelweg (hierbij) in het ruime en onverstoorde vergezicht (verdwijnt)" en dat "het ontbreken van verlichting, de aanwezige kleine landschapselementen en het reliëf leiden tot een goede integratie van de snelweg in het landschap". Zo er in dit advies voorts niet expliciet sprake is van de in het bestreden besluit aangehaalde bedrijven, wordt niettemin gesteld dat de windturbines niet aansluiten op bedrijventerreinen.

De overweging dat het project wordt ingeplant op de grens van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, is evenmin dienend, nu de rand

van dit gebied, grenzend aan een ander bestemmingsgebied, in esthetisch opzicht ook gevrijwaard dient te worden. Dat de inplantingsplaats “vlak op de rand van A19” ligt, doet uiteraard geen afbreuk aan de ligging in landschappelijk waardevol gebied.

Uit het bovenstaande blijkt dat het bestreden besluit niet afdoende is gemotiveerd. Het feit dat de stedenbouwkundige overheid of een lagere rechtsinstantie daarover andere opvattingen zouden hebben volstaat niet om die gebrekkige motivering toch als wettig te beschouwen.

Het tweede middel is gegrond.

BESLISSING

1. Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk in hoofde van derde verzoeker.

2. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 28 december 2014 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 10 juli 2014 houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de NV Aspiravi voor het exploiteren van drie windturbines, gelegen aan de A19, ter hoogte van de Beselarestraat, te Geluwe (Wervik), gedeeltelijk gegrond worden verklaard, aan de in eerste aanleg verleende vergunning een bijzondere exploitatievoorwaarde wordt toegevoegd en de overige bepalingen van de beroepen beslissing worden bevestigd.

3. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

4. Derde verzoeker wordt verwezen in de kosten van zijn beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

De verwerende partij wordt verwezen in de overige kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 1.000 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, verschuldigd aan de verzoekende partijen, met uitzondering van derde verzoeker.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zesentwintig januari tweeduizend zeventien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,

bijgestaan door

Bart Tettelin,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Bart Tettelin	**Eric Brewaeys**